

B·A·R

I

98002

BIBLIOTECA POPORALĂ

A ASOCIAȚIUNII

Nr. 168.

1929.

Flori de pe Câmpie

Poezii populare

culese de

T. PODARIU.

SIBIU, „Asociațiunea, („Astra“), Str. Șaguna 6

Prețul 5 Lei.

S. Podariu

„ASOCIAȚIUNEA pentru literatura română și cultura poporului român“.

Intemeiată în 1861.

PREȘEDINTE DE ONOARE:

† **M. S. Regele FERDINAND I.**

Prezident activ:

Vasilie Goldiș.

Vice-prezident I.:

Dr. Oef. Russu.

Vice-prezident II.:

Dr. Gh. Preda.

Comitetul central al „Asociațiunii“ numără 50 de frunțași din toate părțile societății românești.

**E de datoria fiecărui bun
Român să sprijinească „Aso-
ciațiunea“ abonând publicațiile
ei și inseriindu-se de membru.**

Taxele de membru sunt următoarele:

Membru fondator al Casei Naționale, odată pentru totdeauna	Lei 5000.—
Membru fondator al „Asociațiunii“, odată pentru totdeauna	„ 1000.—
Membru pe viață al „Asociațiunii“, odată pentru totdeauna	„ 500.—
Membru activ al „Asociațiunii“, anual	„ 50.—
Membru ajut. al „Asociațiunii“, anual	„ 10.—

Biblioteca populară a Asociațiunii „Astra“.

Anul al 19-lea. Nr. 168. Iunie 1929.

Flori de pe Câmpie

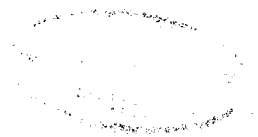
Poezii populare

culese de

T. PODARIU.

Editura Asociațiunii „Astra“, Sibiu, Strada Șaguna 6.
Tiparul Institutului de arte grafice „Dacia Traiană“, s. a., Sibiu.

Prefață.

Cetitorul va afla în cărticica de față câteva poezii populare, doine și strigături, adunate de pe Câmpia Ardealului. Se împlinesc nu peste mult o sută de ani de când au început și cărturarii români să adune cântecele din popor și să le tipărească pentru a putea fi cunoscute de toată lumea. Poeziile populare împreună cu cântecele, cu datinile, cu portul, cu poveștile, sunt cea mai prețioasă comoară a unui popor. Prin ele vorbește sufletul unei nații. Și un popor e cu atât mai prețuit în lume cu cât are mai frumoase lucruri săvârșite de mâna lui, mai bogate și mai frumoase poezii, cântece și povești, pentrucă prin ele se arată cât e de bogat sufletul unui neam.

Poeziile populare din cărticica de față nu vor părea nimănui streine. Mulți le-au mai auzit, poate puțin schimbate. Cântecele dintr'un sat trec într'alt sat, prin grai viu. Un cântec dintr'un colț de țară pătrunde într'alt colț de țară, și

poporul îl primește ca pe al său, îl simte românesc, îl învață, îl mai schimbă, îl mai înfrumusețează.

Ceeace trebuie știut este că prețul acestor poezii populare e mare și că ele trebuie păstrate așa cum au fost auzite din bătrâni, din tată în fiu. Nu se cade să le schimbi haina, îmbrăcându-le cum nu li se șade. E păcat să punem în ele cuvinte ce le auzim la oraș, sau pe cele vechi să le schimbăm cu altele nouă.

Și mai avem un sfat de dat: Țăranii știutori de carte să culeagă poeziile populare mai frumoase din satul lor și să le trimită gazetelor populare pentru a fi tipărite. Mulți făceau lucrul acesta înainte de războiu. E bine să se facă și acum, până nu se uită frumoasele noastre doine, strigături, cântece bătrânești. În vremile mai nouă se uită tot mai multe.

E vrednic de laudă dl T. Podariu, student la universitatea din Cluj, pentru dragostea ce-o arată pentru aceste comori ale sufletului popular, adunând din satul său natal Pinticu, poeziile populare din cari s'a făcut această cărticică. Ar fi de dorit ca pilda Dsale să prindă.

I. AGÂRBICEANU.

Doine.

Măi bădiță, floare dulce,
Unde te-aș găsi, te-aș smulge
Și-aeasă la noi te-aș duce
Și te-aș răsădi 'n gredină
Și te-aș săcera cu milă
Și te-aș face stog în prag
Și te-aș îmblăti cu drag
Și te-aș măcina mărunț
La morișcă de argint
Și te-aș cerne prin sprâncene
Și te-aș frământa 'n inele
Și te-aș da inimii mele, —
Doar s'a stâmpăra de jele!

*

— Frunză verde, fragă, fragă,
Dragă, dragă și iar dragă,
Prinde doru și ți-l leagă
C'un fir de mătăasă neagră.
— Io l-am prins și l-am legat,

*Doru-a rupt, — și l'am scăpat,
Dragă, dragă-i dor turbat...*

*

*Bade ca o lăcrămioară,
In zădar umbli la școală
Dacă n'ai o mândrișoară,
Să te fie sara 'n poală.
Ce haznă¹⁾ ai de condei,
Dacă șezi pe canapei
Și de doru mândrii piei!*

*

*Mânca-te-ar focu de bade,
Ce bătae ți se cade,
C'ai trecut dealu cu mine
Și n'ai pus mâna pe mine.
Io alta n'am așteptat, —
Num'o țâr' de sărutat.*

*

*Cucule peană galbină,
Nu strica a mea inimă,
Că stai tot pe lemn uscat
Și cânți tot de supărat,
Mai bine-ai face să taci,*

¹⁾ Cuvintele tipărite cu litere drepte sunt explicate la sfârșitul cărții.

Ori de vrei bine să-mi faci :
 Cântă 'n pădure de fag,
 Că și azi, badea mi-i drag.

*

Măi bădiță, ochii tăi,
 De i-aș vedea lângă-ai mei,
 Bine mi-ar părea de ei.
 Și bădiță, gura ta,
 De-aș vedea-o lângă-a mea,
 Tri zile n'o aș lăsa,
 Numa tot o-aș săruta.

*

Badea meu nu bate drumu
 Făr' trimite, ca nebunu,
 Pe străini ca să îmi ceară
 Gură, de cătră sară.
 Leși bădiță la iveală,
 Să ne punem la togmeală :
 Tu să ceri și io să las,
 Ca să nu fim păgubași.

*

Frunzucă verde de viță,
 Măi bădiță, măi bădiță,
 Dragoste ți-am răsădit
 Imprejur pe lângă râț,

Să nu trăiești bănuît,
 Dragoste ți-am sămănat
 Imprejur pe lângă sat,
 Să nu trăiești supărat, —
 Ne-am iubi, dar ni-i păcat.

*

— Bade, peană de mușcată,
 Ce nu vii la noi vreodată?
 — Lasă, mândră, că-oi veni
 Când codru iar a 'frunzi,
 C'amu-i toamnă, cade brumă
 Și-mi dau dușmanii de urmă...

*

Prin pădurea rară'n jos
 Merge badea cel frumos,
 Cu caru de odolean,
 Cu boii de măgeran
 Cu juguri de scânteuțe,
 Cu răsteie de botcuțe,
 Cu roate de mere coapte,
 Cu butuci
 De mere dulci,
 Cu loitrițe
 De turtițe.
 — Hai bade să-ți dau guriță!

*

Măi bădiță, trup de flori
 Nu te uit până ce mori.
 Măi bădiță 'trup de iarbă,
 Nu te poci uita de grabă.
 Când gândesc, bade, la tine,
 Arde inimuța 'n mine.
 Când gândesc și te iubesc,
 Pe picioare mă topesc.

*

Dragu-mi-i vara la fân
 Pe râtu cu rujmalin,
 S'aud valea vojăind
 Și pietrile furăind,
 Pe bădița bănuind.
 Poți tu bade bănui
 Căci ea minț nu ți-i găsi,
 Că-s în carne și-s în său,
 Bade, de doruțu tău
 Și-s în carne și-s în sânge,
 Când mă vezi, inima-ți plânge.

*

Adă Doamne târguțu
 Să mă duc cu drăguțu,
 Să mă poarte printre șetre,
 Să facem ciudă la fete;
 Să-mi ieie inel și turtă,
 Să moară hâda de ciudă.

*

Cătuni-u-aş eătuni
 La compania mândruşii,
 Unde-i puşca de hamei
 Şi compania de femeii.
 Cătunia n'ar fi grea,
 Pân' la poarta mândrii mea ;
 Cătunia-ar fi uşoară,
 Pân' la mândra la uştioară.*

*

In fundu gredinii mele.
 Răsărit-au viorele.
 Paşte badea boii 'n ele
 Şi tot mână slugile,
 Să-i trimet io buzele.
 Da' zău io n'am nebunit,
 Să-i trimet buzele 'n vânt.
 Vie gazda slugilor,
 Că şti rându uşilor
 Şi dulceaţa buzelor,
 Vie gazda sluguşii.
 Că şti treaba uşişii
 Şi dulceaţa gurişii.
 Bade, bădişorul meu,
 Dela noi până la voi
 Drum bătut ea de doi boi ;

*Nu-i bătut de boii tăi,
Că-i bătut de ochii mei,
Să te văd venind la ei,
Uitându-mă după tine,
Să te văd venind la mine.*

*

*Du-te bade, du-te bun,
Că te-așteaptă hâda 'n drum.
Ți-a da vin, ți-a da holtreă,
Da' io nu ți-oi da nimică;
Că io nu-s aceea fată
Să-mi țiiu drăguțu pe plată.
Is o pruncă tinerică
Și dau gura pe nimică.
Dorul tău îi desmierdul.
Așteaptă mult sărutat.*

*

*Măgeran de pe cetate
Trimite-mi bădiță carte
Și 'n tuspatru cornurele
Scrie-mi bade-a ta durere.
Când mergi sara la hodină,
Al cui dor ți-i la inimă?
Că la mine-i tot al tău
Bade dragă, tot mereu.*

Când mergi sara să te culci
 Al cui dor cu tine-l duci?
 Că io al tău bade-l duc
 Și-l culc cu mine 'n pătuc.

*

Ține Doamne-al meu bărbat,
 Că de când m'am măritat
 Nici o palmă nu mi-a dat;
 Numa capu de mă doare,
 El îmi face legătoare
 Și-o pune unde mă doare.
 Că se teme că-oi muri.
 Și ca mine n'a găsi.

*

Frunză verde de susai,
 La hâd gură să nu dai,
 La frumos în drum să-i sai
 Și să zici: Bădiță hai!
 Hai în fundul grădinii,
 Să-ți dau gura și ochii!

*

Dusu-te-ai bădiță, dus
 Și nu mi-ai lăsat răspuns,
 Cu cine să mă iubesc,
 Cu urât să nu trăiesc;
 Da io fac bădiță bine.

Că nu mă iubesc cu nime.
 Fără, te aştept pe tine,
 Te doresc în toate zile ;
 Nu-mi trebuie nici-un ficior,
 Făr' numa tu bădişor,
 Că oricare ficior vine,
 Nu mai samănă cu tine
 Şi nice n'a sămăna,
 Până-i veni dumneata.

*

Suflă vântu floricele,
 Badea n'are mângăiere :
 De n'ar avea niciooată
 Că m'a lăsat supărată.
 Io tot supărată-oi fi,
 Până tu bade-i veni
 Şi-amândoi ne-om întâlni ;
 Ne-om întâlni cât de greu,
 Să-mi stâmpăr doruflu meu.

*

Da' tu bade așa-ai gândit,
 Că tu dacă mi-i lăsa
 Într'o apă m'oi țâpa ;
 Da' io 'n apă m'aş țâpa
 Dacă-ai fi şi dumneata.

*

Vai Doamne, ce să mă fac,
 Că de dragoste io zac?
 Iar dragostea n'are leac
 Numa 'n ochii care-ți plac

*

Măi bădiță de departe.
 Trimete-mi o țâr' de carte
 Numa n'o pecetlui.
 Ca s'o poci bade, ceti.
 S'o cetesc sara la lună,
 De-ai scris-o cu voie bună :
 S'o cetesc sara la stele,
 De-ai scris vorbe frumușele.

*

Frunză verde trei smochine,
 Mai de mult era mai bine :
 Bătrânii nu porunceau,
 Pe cei dragi nu-i despărțeau,
 Pe cei urâți nu-i tâlneau.
 Amu, dela slobozie,
 Nu se hrănesc de moșie,
 Tot bătrânii poruncesc,
 De moșii nu se hrănesc,
 Pe cei dragi îi despărțesc,
 Pe cei urâți îi tâlnesc.

*

Frunză verde scânteuță,
 Am avut și io drăguță
 Și-am lăsat-o să mai crească,
 Minte 'n cap să dobândească,
 Ea s'a pus, s'a măritat
 Și de știre nu mi-a dat,
 Că și io o-aș fi luat,
 Batăr n'am fost de 'nsurat,
 Nici mândra de măritat ;
 Dacă s'ar fi măritat
 Dela noi al treilea sat,
 N'aș trăi tot cu bănat.
 Dar ea, vai, s'a măritat,
 Dela noi a treia casă
 Și-s tot cu inima arsă.
 Intru 'n casă-audu-o,
 les afară vădu-o.
 Frunză verde săcărea
 Măicuța din grai grăia :
 „Puișor, dragu mării,
 De ți-i dor de cineva,
 Satu-i mare, fete-s multe
 Și mai mari și mai mărunte“.
 Frunză verde săcărea
 Maică măiculița mea,
 Doar io știu ce mi-i jalea.

*Ceru-i mare, stele-s multe
 Și mai mari și mai mărunte,
 Cele miei întunecoase,
 Cele mari mai luminoase, —
 Nu-s ea mândra de frumoase...*

*

*Florivică de săcară,
 Du-te bade, du-te iară,
 Du-te unde-ai fost asară ;
 La frumoase, la găzdate,
 Cu mine vorbă nu-ți face
 Că și câtă ți-ai făcut,
 Fost-am mică, n'am știut,
 Proastă și n'am priceput,
 D'amu-s mare și pricep,
 Binele din rău îl văd.*

*

*Am o vorbă de 'ntrebare :
 Dragă ți-s bădiță, tare ?
 De ți-s dragă, bade, tare,
 Umblă-mi altmintrelea 'n cale :
 De ți-s dragă numa-așa...
 Fă-ți calea pe unde-i vrea,
 Batăr prin grădina mea.
 Că io nu m'oi supăra...*

*

Zis-o badea c'a veni
 Prin funduțu gredinii,
 Să nu-l știe vecinii :
 Căci vecinii mă pândesc,
 Să vadă pe cini iubesc,
 Vecinii mă pot pândi,
 Că pe mine nu m'or ști,
 Căci io cât trăiesc pe lume,
 Nu-i zic bădiții pe nume
 Numa : puișor și pui,
 El i-al meu și io-s a lui!

Crești pădure * și te 'ndeasă,
 Numa două drumuri lasă,
 Două drumuri și-o cărare,
 Să-i duc badii de mâncare,
 Că-i într'o temniță mare

Și-i în fiere

Până 'n șele

Și-i în lanț

Până 'n grumaz

— Mă mir, bade, cum le rabzi?

— Da' le rabd, mândruță, greu,

Mă omoară doru tău

Și le rabd, mândruță, bine,

Că-s cu gându tot la tine.

*Până țineam cu codru,
 Bram roșu ca focu ;
 De când m'am dat cu țara,
 M'am gălbinit ca ciara.
 Lăsa-oi țara pe pace,
 Da-m'oi cu codru, că-mi place.
 Până codru frunza-și ține,
 Toți voinicii trăiesc bine.
 Dacă codrul frunza-și lasă,
 Toți voinicii trag acasă,
 La copiii și la boreasă.*

*

*Bade, la inima mea,
 Este-un rât și-o floricea.
 Râtu-i verde, floarea-i albă,
 Nu te uit, bade, degrabă.
 Râtu-i verde, floarea crește
 Inima mea te dorește...*

*

*Bate vântu 'n lemne verzi.
 Drăguț ca-al meu nu mai vezi:
 Frumos ca floarea de fragă,
 Numa gura lui mi-i dragă,
 Ochii lui : murișă neagră,
 Murișă de pe rug verde,
 Rău mă tem că mi l-oi pierde,*

*Că l-am mai pierdut odată
 Și-am fost tare supărată
 Până-am dat de urma lui
 La curțile dorului...*

*

*Dragu-mi-i bade de ține,
 Mi-i urât de cinî te ține.
 Că te ține tare scump
 De nu poci să te sărut,
 Te ține tare legat
 De nu-mi dai un sărutat,
 Pari-că-i de cumpărat;
 Chiar de cumpărat să fie,
 Tot mi-ai putea da și mie...*

*

*Cât a lăsat Dumnezeu
 Nu-i bade frumos ca-al meu,
 Că îi statu ca bradu,
 Fața ca trandafiru,
 Sprâncenele-i trag în vânt,
 Ochii-i mă bagă 'n pământ...*

*

*Floare dalbă din gredină,
 Smulge-te-aș din rădăcină,
 Să te 'ngrop lângă fântână;*

La fântâna cea cu jele
 Unde vin mândrile mele
 Unde vin de se 'ntâlnesc
 Cu badea de se iubesc.
 La fântâna dintre fagi
 Unde se 'ntâlnesc cei dragi
 Și vine și draga mea
 De mă iubesc io cu ea...

*

Cât îi satu de mereu
 Nu-i drăguț frumos ca-al meu,
 Numa'n munte este-un brad,
 Și la vârv îi rătezat
 Ca-al meu drăguț nu-i în sat,
 El la minte-i așezat,
 Tinerel și desmierdat, —
 Buze moi de sărutat.

*

— Măi bădișă, puiuț drag,
 Învață-mă, ce să fac?
 — Io mândră te-oi învăța:
 le-ți hainele și haida,
 Hai eu mine la Bănat,
 Că Bănatu-i țară bună,
 Aflăm popi de ne cunună;

*Este unu între fagi
 Și cunună de-acei dragi;
 Este unu 'ntre uniți,
 Cunună de-acei fugiți.*

*

*Badea cu ochii de mure
 Tot mă chiamă la pădure,
 Dar măicuța nu mă lasă,
 Că ști că pădurea-i deasă
 Și bădița-i lăcomos
 La omu care-i frumos...*

*

*Spune-mi bade, de ți-s dragă
 Să-mi cumpăr năframă albă,
 Albă și cu pul mărunți,
 Până mori să nu mă uiți;
 Albă și cu pușori,
 Să nu mă uiți până mori.*

*

*Bade, elop împetelat,
 Multe inimi ai stricat.
 Io te cunosc pe petea,
 Că tu vrei s'o strici și-a mea.
 D'a mea inimușă-i bună,
 Nu se strică cu-o minciună.*

*Și-a mea inimușă-i nouă,
Nu se strică nici cu două.*

*

*Vină bade sările,
N'asculta muștrările,
Nu lăsa sara uitată,
Gura mea nesărutată.
De când nu m'ai sărutat,
Gurița mi s'a uscat...*

*

*Pe la noi prin prunișori,
Cărarușă de ficiori,
Unu merge, unu vine,
Unu m'a lua pe mine.
Unu vine, unu mere,
Unu pe mine m'a cere.
De m'a cere o gazdă mare,
Lasă-l, maică, 'n supărare.
M'a cere unu sărac
Dă-mă maică, că mi-i drag.
M'a cere și-un ceteraș
Și m'oi duce mintenaș.
De n'om avea ce mânca
El a zice, io-oi juca.
De n'om avea ce sorbi,*

*El a zice io-oi sări,
Doamne, bine ne-a mai fi!...*

*

*Măi bădiță buze moi,
Treci valea și hai la noi;
Treci valea pe după moară
Și vină la noi pe sară,
Hai bădiță să-ți dau gură,
Da' vezi, vină pe la șură,
C'am o poartă de rogoz.
Cum pui mâna, cade jos;
Poarta-i de răchită mică,
Cum pui mâna pe ea, pică.*

*

*Frunză verde lemn plecat,
Bădiță dintr'altu sat,
Te-aș dori și te-aș pofti
Pân' la mine, de-ai veni,
La Rusale 'n sărbători,
Când îi câmpu plin de flori,
C'atuncea-i bine de noi,
Să ne iubim amândoi.*

*

*Asară vântu bătea,
Fereștile zurăia',*

Badea 'n brață mă strângea.
 De-ar fi bătut vântu mult,
 M'ar fi strâns de m'ar fi rupt ;
 Dar vântu o alinat,
 Și bădișa m'o lăsat...

*

Bade, când mergi la pădure,
 Uită-te 'n sus la un brad
 Care-i ca tine de 'nalt,
 De 'nalt și de subțirel;
 Mie-mi fă furcă din el;
 Când m'ajunge dor de tine
 Să iau furca lângă mine,
 Când m'ajunge dor și jele,
 S'o strâng în brațele mele.

*

De-ar fi doru ca doru,
 L-aș băga 'n sân cu sacu,
 Să nu știe bărbatu ;
 Dar doru-i pasăre verde,
 Dacă-l bag în sân, se pierde,
 Și doru-i pasăre sură,
 Dacă-l bag în sân, se fură,
 Niciodată nu-mi dă gură.

*

*Bade, dragostile noaste,
 Ne-au rămas pustii pe coaste.
 Io ieri am fost pe la ele
 Și le-am zărit viorele,
 Viorele mândre flori
 Când le vezi, bade, să mori...
 Viorele flori adânci,
 Când le vezi, bade, să plângi...*

*

*Tu bădiță ești departe,
 Mult îmi mânci din sănătate,
 Mâncă pită bugăt de bună,
 Mi se face tină 'n gură ;
 Beu apă bugăt de rece,
 Tot de doru tău nu-mi trece.*

*

*Păsăruică cu cunună,
 Mândru-mi cânți sara pe lună,
 D'a mea inimă nu-i bună.
 Că-i legată eu curele,
 Mâncată-i de multe rele
 Și-i cu curele legată,
 De multe rele-i mâncată.
 Nu-i mâncată nici de-un bine,
 Făr' bădiță, pentru tine.*

Nu-i mâncată nici de-un rău,
Făr' bade de doru tău.

*

Bade, de nu te-aş vedea,
Inima nu m'ar durea.
Când te văd, bade, pe tine,
S'aprinde inima 'n mine
Ca'n cuptoriu cel de pâne.
Da'iau apă să o stâng
Şi mai tare o aprind
Şi n'are cine o stânge
Făr tu bade, când mi-i strânge,
Nime nu o-a stâmpăra:
Doar tu când m'-ai săruta.

*

Jălui-m'aş şi n'am cui,
Jălui-m'aş codrului.
Când îi verde,
Nu mă crede.
Azi îi jelnic ca şi mine,
Că nici frunza nu-i rămâne.
Rămân goale glomburele,
De le bat tot vânturi grele;
Rămân numa crengile,
De le bat vânturile,
Ca pe mînt gîndurile...

*Adă Doamne ziua spusă,
 Să mă văd la badea dusă
 Și să nu mai ducem dor,
 Că ni-i greu inimilor.
 La dușmani să le-arătăm,
 Că noi nu ne mai uităm.
 Că bădița-atunci mă uită,
 Numa când groapa-l astupă
 Și io-atuncea l-oi uita,
 Când în groapă m'or băga —
 Dar și-atunci oi zice: ba!*

*

*Foaie verde dintre scai,
 Hâdele mănâncă ai
 Și lot de mine au bai,
 Hâdele mănâncă ceapă.
 De ciudă numa nu creapă.
 Io de ele nu port frică,
 Căci ca toate-s mai voinică.
 Io când mă duc pe cărare
 Scuturată ca și-o floare,
 Badea după mine moare.*

*

*Maică, suratele mele,
 De-ar putea m'ar pune 'n stele.*

De-ar putea care și care,
 Face-m'ar cenușă 'n cale.
 De-ar putea care și cum,
 Face-m'ar cenușă 'n drum,
 Din cenușă sopen bun,
 Cu el să se sopenască
 Și-apoi să mă ocărească.
 Măcar cât s'or sopeni
 Ele ca mine n'or fi:
 Io-s albă nesopenită,
 Roșie neruminită!..

*

Mulțămescu-ți bade, ție,
 Că m'ai lăsat tu dintâie,
 Că și io te-ași fi lăsat
 Dar m'am temut de păcat.
 Că mult pământ ai călcat
 Și pe ud și pe uscat,
 Până ce m'ai sărutai,
 Și mult noaptea-i mai venit
 Până, bade, m'ai iubit.

*

Măi bădiță de pe dos,
 Ce tot umbli mânios,
 Mânios, cu voie rea
 Cu peana după curea?

la-ți, bădișă peana 'n mână,
 Și umblă cu uoie bună,
 Io-s o fată tinerea,
 Nu te poci desmânia...

*

Asară 'nsăram pe coastă.
 Mândră, pe la casa voastră,
 Auzeam pe maică-ta
 Că ea nu poate cina,
 Se teme că te-oi lua.
 Spune-i mândră maică-ta
 Să cineze cât de bine.
 Că io nu te iau pe tine...

*

Hai bade să ne-avem dragi,
 Că-amândoi sântem săraci
 Și-om trăi cu buze moi,
 Ca și cei cu șase boi
 Și-om trăi cu buze dulci,
 Ca și cei cu șase junci.

*

Frunzulișă de trifoi,
 Când treci bade pe la noi.
 Nu te uita oblu 'n curte.
 Că io am dușmane multe :

*Ci te uită peste sat,
C'or gândi că ne-am lăsat,
Ci te uită peste râț
C'or gândi că ne-am urât.*

*

*Florivică de pe râț,
Nu gândi că te-am urât,
Pân' ce-asară n'am venit,
M'am culcat, m'am hodinit ;
Nici pe sară n'oi veni,
M'oi culca, m'oi hodini
Și tu tot dragă mi-i fi*

*

*Bade, cămașă cu puț,
Te-aș iubi și vreme nu-i.
Bade cămașă cu pene,
Hâda de mine te teme ;
Dar de mine nu te teamă,
Frigă-te, te facă zamă,
Ba-ți puie și pentrijăi
Te mance cu neamul ei.*

*

*Măi bădiță om tăcut,
Und' te-am văzut mi-ai plăcut,
De te-aș putea bade face :*

*Măr gutâi
La căpătâi,*

*Io sara te-aș săruta,
Noaptea cu mini te-aș culca,
De visat nu te-aș visa ;
Dar tu bade ești om mare
Și-mi umbli ziua pe cale,
Și-mi faci multă supărare*

*

*Frunză verde floricea,
Dușmancele de-ar putea
Sta-u-ar ziua 'n calea mea*

*Cu otravă
Din dumbravă*

*Și mi-ar da să mor de grabă,
Cu otravă și cu mol
Și mi-ar da 'ndată să mor.
Să rămâie badea lor.
Să mor azi și să mor mâne,
Badea lor nu le rămâne,
Că l-am luat cu contract,
Nu li-l las nici până zac,
L-am luat cu cununie
Până moare-al meu să fie.*

*

— Doru meu, de unde vii?
 — Viu de pe lunca Tecii.
 — Dar de-amea mândră ce știi?
 — Știu bine că-i sănătoasă,
 Șede 'n fereastră și coasă
 O cămeșă cu altiță
 Pe seama l'al ei bădiță,
 Tot cu fir și cu mătăasă
 Cât se poate de frumoasă
 Și-i scrie numele lui,
 Pe fața gulerului;
 Îl scrie și-l înflorește,
 Doar pe tine te iubește,
 Și pe-o năfrămuță albă
 Numa ea să-ți fie dragă.

*

Dorule judecător,
 Nu mă judeca să mor,
 Judecă-mă să trăiesc,
 Că am bade să-l iubesc,
 Cu el vreau să mă 'ntâlnesc,
 În grădina plopului,
 Unde-i calea mândrului,
 În grădina cu mușcată
 Unde-i calea 'mpiedecată.

*

Luncă, luncă, iarbă-adâncă,
 Lupii 'n tine mă mânâncă,
 Dar lasă-i să mă mânânce,
 Căci carnea din mine-i dulce,
 Zău ti dulce ca de pui
 Cum ti place mândrului
 Și-i dulce ca de cocoș,
 Pe sama badii frumos.

*

Cărărușă prin ocol,
 M'am iubit c'un domnișor,
 M'am iubit cu câtă trudă,
 Nime 'n lume să n'audă,
 M'am iubit cu câtă frică,
 Să nu știe-ai noști nimică :
 Dar proasta de soră-mea
 M'a părfit la măicuța :
 Măicuța s'a supărat
 Și 'n cămară m'a băgat,
 Pe cămară-a pus lăcată,
 Pe lăcată-un stane de piatră.
 Eram mică și 'nfocată.
 M'am uitat pe sub lăcată.
 Vedeam stele răsărind,
 Fetē cu ficiori șezând —
 Domnișor la noi venind.

Când vedeam pe domnișoru
 Inima mi-o topea dōru,
 Când îl vedeam că venea,
 Mi se rupea inima...

*

Foaie verde din copac,
 După badea moarte-mi fac,
 Io-l iubesc, el mă iubește
 Tună 'n cini ne despărțește;
 Da' bădișa mie-mi place,
 N'are nime ce ne face.

*

Măi bădișă de departe
 Trimete-mi o țăr' de carte,
 Că de când de-acas' te-ai dus
 Doru tău tare m'o-ajuns.
 Scrie-mi două rândurele,
 Să-mi stâmpăr doru cu ele,
 Trimete-mi o carte 'nchisă,
 Că inima mi-i aprinsă.

*

Mare-i Doamne pământu,
 Nu vezi oraș ca Cluju,
 Nici om frumos ca mândru
 Și mare-i Doamne lumea

Nu-i oraș ca Bistrița,
Nici om frumos ca badea.

*

Vai săracu bădișa
Mult îi mustră inima,
Că nu m'a putut lua,
Că-s făcută 'n trup și 'n său,
Când mă vede-i pare rău
Și-s făcută 'n trup și 'n sânge,
Când mă vede, badea, plânge.

*

Mult mă uit din deal în șes
Și nu văd c'al mândrii mers,
C'așa merge din călcâie,
Ca un condei pe hârtie
Și-așa merge de frumos,
Parică scrie pe jos
Și i-i mersu legănat,
Când o văd, îmi fac păcat...

*

De cine mi-i dor și drag,
Nu-mi face tină la prag,
De cine mi-i dor mai tare,
Pe-aicea cărare n'are,
De cine mi-i dor și sete,

*De-aicea departe șede,
Nice-l văd, nice mă vede.*

*

*Bădișă băiat frumos,
Spune-asară unde-ai fost?
Da' tu-ai fost la altele,
De te-au știut satele;
N'ai putut veni la mine,
Că nu te-ar fi-știut nime?
Vină printr'un strat de ceapă,
Nime să nu se priceapă;
Vină printr'un strat de ai,
N'are nime-acela bai.
Peri-tu-ai, tu ai mărunt,
Că n'ai frunză să m'ascund,
Nici umbră să mă umbresc,
Cu badea să mă iubesc.*

*

*Măgeran cu tri crengușă
Zace badea 'n gredinușă.
Nu știu ce treabă mi-aș face,
Să mă duc să văd cum zace:
Iacă treabă mi-am făcut
După apă de beut
Și m'am dus și l-am văzut.*

El zăcea pe floricele,
 Rupea-mi inima de jele...
 Io din grai așa-am grăit :
 — Mori bădiță, ori te scoală,
 Ori îmi dă și mie boală.
 — Atunci mândră, m'oi scula,
 Când tu mie îmi vei da
 Apă ree din Dunăre,
 Sloi de ghiață din țărmure,
 Mure neagră din pădure.
 Io din grai așa-am grăit :
 — Apa rece s'a 'ncălzit,
 Sloi de ghiață s'a topit,
 Mura neagră a 'nflorit,
 — Nu știi, mândră, ce să 'ncepi,
 Mare ești, puțin pricepi :
 Apă rece-i gura ta
 Sloi de ghiață brațele,
 Mure neagră-s ochii tăi
 Și mor, mândră, pentru ei !...

*

Bade, de gurița ta,
 În veci nu m'oi sătura,
 Să o beu cu lingura.
 Bade pe brațele tale
 M'aș tot legăna pe ele,

Fără să gândesc la rele, —
Mi-aş uita zilele mele...

*

Maică, urâtu mă cere,
Io după urât n'oi mere.
De-aş şti maică, că mi-i da,
Io 'ndată m'aş spânzura
Intr'un vârv de solovârv,
Intr'o margină de târg,
Să se mire tot târgu
Ce plăteşte urâtu,
Să se 'nveţe maicele
Cui să-şi deie fetele,
Să se 'nveţe-a mea măicuţă
Cui să-şi deie-a ei fiicuţă.

*

Dragu mi-i drăguţu 'nalt,
Că sărută desmierdat;
Mă sărută şi mai cere,
I-oi da, că-i gură de miere;
Mă sărută şi mai vrea,
I-oi da toată gura mea —
Şi pe minţ m'oi da cu ea!..

*

Ține Doamne-al meu bărbat,
Că de când m'am măritat,

Io la altu n'am lucrat,
 C'am lucrat pe sama mea
 Ș'am trăit ca-o floricea,
 Pe-a mea samă și pe-a lui
 Ș'am trăit ca și doi pui.

*

Pe la noi pe sub răeltă,
 Crește iarba bătucită,
 Cât ce crește, gălbinește,
 Om de om trage nedejde,
 Numa io cu bădița
 Nu ne tragem nedejdea, —
 Că știu că nu ne-om lua.

*

Măi bade, buzele tale,
 Le-a uns maică-ta cu miere,
 Să-mi pui capu după ele.
 Bade ochisorii tăi,
 I-a uns maică-ta cu clei,
 Să-mi pui capu după ei.

*

Dă-mă maică, după drag,
 Lasă-l în foc găzdușag,
 Găzdușagu s'a găta
 Și urātu m'a mânca.

Dă-mă maică dragului
 Pin' ce n'are casa lui.
 De n'are casă, și-a face,
 Cu el oi trăi, că-mi place
 Și la urât nu mă trage,
 Că urâtu li-i vedea
 Și-i plânge de mila mea.

*

Frunză verde-a bobului
 Lung ti drumu Clujului,
 Lung ti lung și 'ndelungat
 Focu de l-ar fi mâncat,
 Badea să nu-l fi călcat.
 L-a călcat, s'a dus departe
 Ca să nu am de el parte...

*

Măi bădiță busuioace,
 Vină dela ușă 'ncoace,
 Vină să ne dăm sama,
 Din ee ne stă pricina?
 Ori din noi dintr'amândoi,
 Ori din nește oameni răi:
 Ori din mine, ori din tine,
 Ori din nește guri străine.

*

Săraca inima mea,
Neagră-i tina, nu-i ca ea;
Când ai duce-o la-un izvor,
Da' n'ai cunoaște-o din mol;
Când ai duce-a la-o fântână,
N'ai mai cunoaște-o din tină.
Frunză verde săcărea
Săraca inima mea
C'un cuțit de o-ai tăia
N'ar curge sânge din ea
Numa apă limpedea;
C'un cuțit de o-ai străpunge
N'ar curge-un picur de sânge.

*

Fă-mă Doamne 'n drept cu luna,
Să dau cu bădița mâna
Și fă-mă unde răsare
Să văd, badea, ce gând are?
Și fă-mă unde sfințește,
Să văd, badea, ce gândește
Și cu cine se iubește?
De-a fi badea singurel
Fă-mă, Doamne, lângă el,
Iară de-a fi eu soție,
Bl al dracului să fie,
Nu-mi mat trebuiește mie.

*

Frunză verde măgeran,
 Știi bădișă, de-amu-i an;
 Dintr'un măr ne săturam,
 Dintr'un măr și dintr'o peară,
 Ne era cina 'ntr'o sară,
 Dintr'un măr și dintr'o turtă,
 Ne era cina făcută.
 Frunză verde măgeran,
 Dar în anu din est an,
 De le-am căra tot cu sacu
 Nu ne dăm unu la altu,
 Parică s'a băgat draecu,
 Nu știu 'n mine, ori în tine,
 Făr' văd, bade, că nu-i bine...

*

De-aș trăi numatăta,
 Să văd cucu ce-a cânta,
 Badea pe cine-a lua.
 De-a lua una ca mine,
 Dumnezeu să-i deie bine:
 De-a lua-o mai frumoasă,
 Pice-i carnea de pe oasă,
 Să rămâie osu gol,
 Cum am rămas io cu dor.

*

Spusu-mi-a măicuța mie,
 Că să fiu de omenie ;
 Dar io cum să pot să fiu.
 Până-l știu pe badea viu ?
 Și io cum să nu greșesc,
 Dacă pe badea-l iubese ?

*

De m'aș putea, bade, face,
 Colea Sâmbătă sara,
 Rujă albă 'n calea ta,
 Să văd cum ți-i inima :
 Mai gândești la mine-ori ba ?
 Și aș vrea bade să știu :
 Doru-ți-i v'o țâr' de mine ?
 Că mie mi-i tare dor :
 Dela inimujă mor,
 După tine, bădișor ;
 Dela inimujă sac,
 După tine, bade drag.

*

Mult mă 'ntreabă doru vâra :
 Doru-mi-i de badea, sara ?
 Io tot sic eă nu mi-i dor :
 Dela inimujă mor ;
 Io tot sic că nu mi-i drag :
 Dela inimujă sac.

*

Scânteuță 'n iarbă deasă
 Maică, drăguțu mă lasă l
 Uită-te la trupu lui :
 Ca bojoru câmpului,
 Frumos ea el nime nu-i:
 Are ochi ca florile
 Și fața ca zorile.
 Buzele : picur de sânge,
 Când îl vezi, inima-ți plânge...

*

Cine ne-a despărți, bade,
 Pice-i carnea de pe spate,
 Dărabe și sfășii late.
 De ne-a despărți muiere,
 Pice-i carnea de pe șele,
 Dărabe și bucățele,
 Să se uște de durere...
 De ne-a despărți bărbat,
 Doamne, fă-l câne turbat,
 Să trăiască blăstămat,
 Să nu moară niciodat'.

*

Cine-a stricat drăguți dragi,
 Care-i corbii carnea 'n fagi,
 Cine-a stricat drăguți dulci,
 Care-i câinii carnea 'n huet.

*Și oasele prin butuci,
 Cîme ne-a stricat pe noi,
 Pe noi, mândră, pe-amândoi,
 Aibă casa cucului
 Și hodina vîntului.
 Că nici cucu n'are casă,
 Da' nici vîntu țară-aleasă.*

*

*Mult mi-i jele și mi-i dor,
 Că nu poci cînd vreau, să mor,
 Că de lume m'am hrănit,
 Vreau-aș numa în mormânt.
 Și-aș vrea mîne groapa mea,
 La badea după curea.
 Și-aș vrea în groapă să fiu,
 La bădișa lângă brău,
 Că acolo dac'aș fi
 Știu că n'aș mai putrezi
 Și fatnă 'ngropat ca mine
 N'ar mai fi în lume nime.*

*

*Frunză verde de trifoi,
 M'au cerut la maica doi:
 Unu bătrîn și găsdac,
 Unu tânăr și sărac.*

Spune-mi, spune-mi pui de cuc,
 După care să mă duc ?
 Căci cel bătrân și găzdae
 Se duce ziua la fân,
 Vine sara tot oftând ;
 Intră'n casă, suflă greu,
 La mine se uită rău ;
 Io umblu să-i dau de cină,
 Mă sudute de lumină ;
 Vreu să-i pui cina pe masă,
 El mă suduie prin casă.
 Dar cel tânăr și sărac,
 Se duce ziua la fân,
 Vine sara fluierând ;
 Io ti pui ciņa pe masă,
 El mă 'mpiedecă prin casă,
 Cum ti place la nevastă...

*

Codrule cu frunza lată,
 Cadă bruma, nu te bată.
 Bine mi-ai prins mie-odată
 Când era mândruța fată.

*

Frunză verde săcărea,
 Maică măiculța mea,

Nu mă da după urât,
 Că te-oi blăstăma 'n pământ.
 De mi-i da după un drag
 Șapte sărindare-ți fac;
 De mi-i da după urât
 Sărindaru ți-i făcut...

*

Măi bărbate bărbătuș,
 Lasă-mă aă-mi fiu draguș,
 Că te-oi face să n'auzi;
 Să n'auzi și să nu vezi,
 Ce ți-oi spune io aă crezi;
 Ce-i auzi din vecini,
 Să zici că toate-s minciuni;
 Ce-ți spun io cu gura mea,
 Să zici că toate-s așa.

*

M'a făcut măicușa 'n zori,
 Să fiu dragă la ficii;
 M'a stropit cu peană verde,
 Să fiu dragă cui mă vede;
 M'a stropit cu creșior,
 Să fiu dragă tuturor.

*

Hai bădișă să fugim,
 Că noi bine ne vâjim

Și la ochi și la sprâncene,
 Că doi peunași la pene.
 Și la ochi și la uitate,
 Că doi porumbi la zburat.

*

Frunză verde solzi de pește,
 lubește, bade, iubește,
 Că maieă-ta te voește,
 Că și io bade-oi iubi,
 Ce inima mi-a poști :
 Frunzucă verde de vie,
 Să-ți samene, bade, fie,
 Pe pusu colopului,
 Pe făcutu capului
 Și pe trasu ochiului.

*

Frunză verde ca una,
 De m'aș putea rădica,
 Mai în sus ca negura,
 Tot aș ninge și-aș ploua
 Pe badea nu l-aș uda,
 Că mi-i drag ca inima ;
 Tot aș ploua și aș ninge,
 Pe badea nu l-aș atinge.

*

La bădița în gredină,
 Prins-a doru rădăcină ;
 Io mă duc să-l bag în casă,
 Rădăcinile nu-l lasă ;
 Io mă duc să-l bag în sân,
 Rădăcinile îl țân ;
 Io mă duc să-l duc în tindă,
 Ramurile-ajung în grindă
 Și frunzele la oglindă.
 Doru are-o florieea
 Și-ai-a-i la inima mea !

*

Astă vară ce-a trecut,
 Nici am tors, nici am cusut,
 Numa la umbră-am șezut ;
 La umbră de prunișori
 Și-am dat gură la ficiori.
 Pe câți i-am văzut cu glugă,
 Pe toți i-am chemat la umbră,
 Câți i-am văzut cu cojoc,
 I-am făcut să steie 'n loc ;
 Câți i-am văzut cu țigară,
 I-am chemat la noi pe sară,
 Câți i-am văzut cu suman,
 Le-am făcut cale de-un an,

*

Taci inimă, nu mai plânge,
 Căci cu răii nu-i învinge.
 Taci inimă nu ofta,
 Căci cu răii nu-i găta.
 Taci inimă 'n sânu tău,
 Nu mai spune că ți-i rău.
 Taci inimă 'n sân la tine,
 Să nu te mai știe nime...

*

— Bade, ce pământ te ține,
 De nu vii sara la mine?
 — Mă ține pământ cu iarbă,
 Ce să cai dacă n'am treabă?
 — Treaba-i lesne de-a ți-o face.
 Dacă inima te trage
 La mândruța, care-ți place.
 Până ți-am fost bade, dragă,
 Veneai la noi fără treabă;
 Dacă, bade, m'ai urât,
 Nici eu treabă n'ai venit.
 M'ai urât pentru-o minciună,
 N'ai venit la noi de-o lună.
 Io bade ți-oi arăta,
 Că-oi veni Dumineca
 Și frumos m'oi înșchimba,
 Trece-oi pe la poarta ta

Și ți-oi rupe inima.
Printre ficii cum oi trece,
De mine s'or lega sece
Și din sece mi-oi alege.
Din sece, ba dintr'o mie,
Să-ți samene bade ție.
De n'a fi bade ca tine,
Las' să fie-a mea rușine ;
De n'a fi ca tui de 'nalt,
Las' să fie-al meu bănat ;
De n'a fi ca tini frumos,
Las' să fie-al meu ponos.

*

În părau, la fântâniță,
Acolo-i al meu bădiță,
Tot bea apă și sughiță.
De-ar bea apă cât de multă,
Tot pe mine nu mă uită ;
De-ar bea apă cât de rece,
Tot de doru meu nu-i trece...

*

Bădiță, sprâncene negre,
Spune-ți-oi, dacă mi-i crede,
Că tu crezi în multe părți
Și iubești câte le vezi.

De-ai iubi numa 'nir'o parte,
Fi-mi-ai drag, până la moarte.

*

Astă noapte am visat,
Că badea m'a sărutat.
M'am sculat și-am pipăit
Și nimica n'am găsit.
M'am sculat și-am căutat
Și nimica n'am aflat,
Numa doru inimii,
Scris pe fața perinii.

*

Țucu-ți bade ochii tăi,
Că frumos te uiți cu ei.
Țucu-ți bade buzele,
Că-s subțiri ca frunzele.

*

Haida bade, de-i veni,
Prin funduțu gredinii,
Să-ți dau gura și ochii.
Și-apoi haida prin gredină,
Vină 'n cas' fără lumină,
C'apoi io te-oi slobozi,
Da' să-mi spui când îi veni.
Vină cât de târzior,
Te slobod, măi bădișor.

*

*Frunză verde floricea,
Doamne, la inima mea,
Este-o negurice grea,
Niciodată nu se ia
Pân' pe badea l-oi vedea.
Treceți zilelor degrabă,
Să vii tu bădiță, dragă.*

*

*Ochi frumoși ca la badea
Nu găsesc cât îi țara,
Numai la mine 'n portiță
Este-un fir de tămâiță,
De s'ar face sămânța
Io mi-aș umplea gredina,
Să mai fie ca badea.*

*

*M'a făcut, maica, făcut,
Cum măicuții i-a plăcut :
Nice mare, nice mică,
Cum îi mândra mai voinică.
Ochi negri și față albă,
Ca să-ți fiu, bădiță, dragă.*

*

*— Pasăre, cucuț frumos,
Mi-ai cântat mie din dos,*

Da' dintr'un vârv de stejar
 Să trăiesc cu mult amar.
 De-aș ști unde locuiești,
 Ce fel de pasăre ești,
 Cu pușca te-aș împușca,
 La vâltori te-aș arunca ;
 Nici așa nu te-aș lăsa,
 Tot mai rău te-aș blăstăma :
 De trei ori puii să-i scoți,
 Să ți-i mănec corbii toți
 Și pe tine lângă pui,
 Să nu mai cânți nimăru,
 Că n'ai mai cântat a bine,
 Numa-a dor și-a despărțire.
 — Taci bade, cu blăstămu,
 Io mi-am cântat cântecu,
 Tu ți-ai văzut norocu,
 Norocu cât l-ai avut,
 Io nu poci să-ți dau mai mult ;
 Numa cântecu-i al meu,
 Norocu-i la Dumnezeu ;
 Numa cânteca-t a mea,
 Dumnezeu face ce vrea.

*

Până erai bade-acasă,
 Era noaptea 'ntunecoasă,

Da' mie-mi părea frumoasă :
 Că erai bădișă-acasă ;
 Da' de când bade, te-ai dus,
 Poate fi noaptea frumoasă
 Mie-mi pare 'ntunecoasă.
 Mereu ies sara 'n portișă
 Și tot mă uit pe ulișă,
 Să te văd venind, bădișă ;
 Da' io mă poci tot uita,
 Ești departe dumneata.

*

De s'ar afla cineua,
 Să-mi aducă pe badea,
 Tri cupe de vin i-aș da :
 C'atâta sântem de dragi,
 Ca și două flori de fragi ;
 Și ne știm noi vorbele,
 Ca măru cu florile ;
 Și ne știm toată vorba,
 Ca măru cu frunzuca.

*

La toți le-a cântat cucu,
 Numa mie ganguru,
 Să mă duc să-mi las satu.
 Pe mândrușa, la altu.
 La toți le-a cântat mierla.

Numa mie pupăsa,
Să mă due să-mi las țara,
Pe mândruța, altuia.

*

Foaie verde grâu mărunț,
Câte flori sânt pe pământ.
Toate merg la jurământ,
Numa spieu grăului
Și cu vița vinului
Și cu lemnu Domnului
Zboară'n naltu ceriului,
Stau la poarta raiului.

*

Măgeran de lângă șură,
De ce badea mă 'ncunjură?
Bade nu mă 'ncunjura,
Că nu mi-i de dumneata.
Să-mi fie de dumneata
In alt fel io m'aș purta,
Mai albă, mai soponiță,
Mai roșie, mai ruminică.
Mi-aș da portu' la năspreală
Și fața la rumineală.
Și-aș veni pân' la porțiță
Gata ca și-o peuniță.

*Te-aş striga : hai la gurişă
Dulce, dulce, măi bădişă!*

*

*Frunză verde săcărea,
Când m'a făcut maica mea,
Fost-a drumu ca-o curea
Şi vremea cam sărinea,
Când le-a făcut pe buhoase,
Fost-a vremea cam noroasă
Şi le-a făcut hondroboase;
Hondroboase din picioare,
Mergând se'mpiedică 'n poale;
Da' io când la drum pornesc,
Cu cismele tropăesc,
Cu poalele vânt îmi fae,
La bădişa bine-i plac
Şi cătrinşa mi-o pui bine,
Badea moare după mine;
Năframa-mi rădic pe conci,
Mă iubesc cu cine poci.*

*

*Frunză verde de lemn scris,
Tinerel drăguţ mi-am prins,
Tinerel ca şi-o scânteie,
Umblă hăda să mi-l teie,
Du-te hădă 'n lucru rău,*

Nu iubi ce iubesc eu.
 Du-te hădă, dă-ți porcii,
 Pe părău cu socii,
 Nu-mi lua Țhounicii,
 Nu iubi ce-ți văd ochii.
 Ochii ți-or vedea un birău,
 Și-ăla nu-i de nasu tău.

*

— Floricea din gredinuță,
 Cum ți-oi zice, mândruluță?
 Zice-ți-oi violă albă,
 Că de mică mi-ai fost dragă.
 — Frunzucă din pădurice,
 Dar io bade cum ți-oi zice?
 Io îți zic măgerănuț,
 De băiat mi-ai fost drăguț.

*

De-aș ști bade e'ai veni,
 Drumu ți l-aș prunduli,
 Tot cu prund de cel mărunt,
 Să vii, bade. mai curund;
 Tot eu prund de cel mai mare,
 Ca să vii, bade, mai tare.

*

Haida bădiță 'ntr'o sară,
 Să ne iubim ca azvară,

*Haida bădișă 'ntr'o noapte,
Să ne iubim pân' la moarte.*

*

*Frunză verde de saștiu,
Așteaptă bade, că viu
Și viu într'o dimineață,
Să te strâng bădișă 'n brață,
Să te sărut de tri ori,
Ca să-mi mai treacă de dor.*

*

*Frunză verde de alună,
Lungă vreme-i într'o lună,
Orișicui poate s'ajungă,
Că și mie mi-a ajuns
Bădișă, de când te-ai dus.
Ții ți-a ajuns învățatu,
Mie jelea și bănatu;
Ție ți-a ajuns școala,
Mii doru și jelea ta.*

*

*Bădișă cu păr negru,
Drag îmi ești ca sufletu
Ș'am zis bade să-mi faci furcă,
Căci noaptea-i mare și lungă
Doru tău să nu m'ajungă.*

*Bade ne mers la sântare,
Doru ți-i fierbinte tare.*

*

*Bade, de nu te-aș vedea,
Inima nu m'ar durea.
Când te văd, bade, pe tine,
Arde inimuța 'n mine
Ca 'n cuptoru cel de pâne,
I-o-i duc apă să mi-o stâng
Și mai tare mi-o aprind.
Dar nime n'o poate stânge,
Făr' bădița când mă strânge.*

*

*Frunză verde săcărea
Jelnică-i inima mea:
Ii jelnică pentru-un pui,
Nu vreu numele să-i spui,
Că numele de l-oi spune,
Străini capu i-or răpune.*

Strigături.

Margareta-i floare-aleasă,
Mândra mea-i tare făloasă,
Las' să fie că-i frumoasă!
Când îi zi de sărbătoare,
Ea se gată ca și-o floare.
Strălucește ca o stea,
Io-mi pui capu după ea
Strălucește ca luna,
Mie-mi rupe inima!...

*

Cine-a stârnit horile,
Aibă ochi ea florile
Și fața ca zorile,
Că horile-s stâmpărare,
La omu cu năcaș mare.

*

Floricea de bojar,
Ardă-te focu de dor,
Doru ici, doru colea,
Doru la inima mea.

*

Ochişori negri cerniţi,
 Luaşi sama ce iubiţi,
 Să nu v'aflaşi celuiţi,
 Ochişori negri rotaşi,
 Luaşi sama ce luaşi,
 Să nu v'aflaşi înşelaşi.

*

Copilă din doi părinţi
 La ce foc te mai măriţi?
 Măritatu-i num'odată,
 Până-i lumea nu eşti fată!

*

Mândra, care-mi place mie
 N'aibă casă, nici moşie,
 Numa dragostea să fie,
 Am s'o iau în cununie.

*

Mândra-i oablă ca lumina,
 Ochii-i negri ca neghina.

*

Dragostea cea eu năcaş,
 Scoate ruja din obraz,
 Dragostea cea cu noroc,
 Pune ruja iar la loc.

*

Am avut și io drăguț,
 Și mi-a părut prea micuț :
 L-am țapat în câmp să pască,
 Pân' la toamnă să mai crească,

*

Mi-a făcut maica gura
 Cumva de m'oi străina,
 Să mă stâmpăr cu dansa...

*

Măi bădiță struț de rouă
 Nu ținea calea la două,
 Ține-o numa la una
 Cu care ti-i cununa.

*

Mândra mea de astăvară
 Mă roagă s'o iubesc iară,
 Dar nu-s pleavă de ovăș,
 Să iubesc ce-odată lăs
 Și nu-s pleavă de săcară,
 S'o iubesc a doua oară!

*

Bade, pe drăguța ta,
 Niciodată nu m'oi da,
 Că-i oablă ca secera,
 Și-i lungă ca săeara

lo-s micuță ca bobu
 Și roșie ca focu
 Și văzută 'n tot locu.

*

Săracile dragostile,
 Piscuiesc ca pasărilor,
 Pe sub toate gardurile,

*

lo la mândra când mă duc
 Mie patu mi-i făcut,
 Mi-i făcut din multe flori,
 Să mă duc de multe ori.

*

Răsărit-a luna 'n prag,
 Nu-i aici, cine mi-i drag,
 Răsărit-a luna 'n șură,
 Nu-i aici, cine-mi dă gură.

*

Perina cu fața sură
 Toată noaptea-așteaptă gură,
 Perina cu pene moi,
 Bade dă-mi gura 'napoi.

*

Măi bădiță-a mea guriță,
 Face-o-aș o fântâniță
 Și buzele izvoarele,
 Să bei tu, bade, din ele.

*

*Zi țigane cu harcu
Cum ți-oi face eu capu!
Zi țigane cu struna,
Cum ți-oi face cu mâna.*

*

*Zis-a maica să mă 'nsor
Da' de dracu nu mi-i dor,
Că l-am văzut pe-un răzor,
Nime 'n lume nu se 'nșală,
Ca ficioru când se 'nsoară:
Prinde șase boi la car
Se duce după amar
Și-și bagă pe dracu 'n casă
Și șede cu el la masă.*

*

*Decât cu drăguță proastă,
Mai bine la oi pe coastă,
Că-oi mânca câte-o frăguță
Și-oi trăi fără drăguță.*

*

*Mă mustără vecinile
Că îmi beau găinile,
Da' io de m'oi mânia
Și cocoșu mi l-oi bea.*

*

După dealu cu făciune,
 Fac fetele rugăciune
 Sâmbăta, Dumineca,
 Să se poată mărita.

*

Mândra cu ochi mierăuți
 Tot in gură s'o săruți,
 Da' la ochi să nu te uiți:
 Că la ochi de ti-i uita,
 Șapte boale te-or lua;
 Șapte boale și-o lungoare
 Și friguri omorătoare.

*

Haida mândră 'n cununie,
 Până-i frunza verde 'n vie:
 Dacă frunza s'a usca,
 Popa nu ne-a cununa,
 Este-un popă la Milaș,
 Pentru-o cupă de vinarș,
 Ne cunună mintenaș;
 Pentru una de vin dulce,
 Ne-a cununa și ne-om duce.

*

M'a făcut maica subfire,
 Să scot fetele din fire.

*Ele s'au purtat mai bine
Și m'au scos ele pe mine.*

*

*Sunt fete în sat la noi,
Că au plug cu patru boi
Și tânjale zugrăvită
Și tot nu se mai mărită.*

*

*Mult mă 'ntreabă fir de iarbă :
„Dragă ți-i mândruța, dragă ?“
Dar mi-a spus din păscălie,
Că mi-o dă maică-sa mie ;
Și mi-a spus dintr'o icoană,
Că mi-o dă la sfânta toamnă.*

*

*Tu mândruță spic de grâu,
Nu ieși sara la râu,
Cu poalele de bumbac,
Că io după tine sac,
Cu poalele de fuior,
Că io după tine mor !*

*

*De-ar fi lumea tot în zi,
Nime n'ar mai păcăți ;
Lumea jumătate-i noapte,
Cazi în păcate de moarte.*

*

*Bată-te bătutu lele,
Ce mai om frumos te cere
Și tu tot zici că nu-i mere.*

*

*Nevasta mea nu-i nevestă,
Că-i violă din fereastă :
Când o iubesc înflorește,
Când o las, se veștezește.*

*

*Nu-i frumos omu frumos,
Că-i frumos omu drăcos.
Nu-i frumos cine se ține,
Că-i frumos cui îi stă bine.*

*

*Spune-i bade hădii tale,
Să nu-mi iasă sara 'n cate,
Că de pui mâna pe ea,
Și mai hădă-a rămânea!*

*

*Cini m'a 'nvățat să iubesc,
Nu mă lasă să doresc,
Cini m'a 'nvățat a iubi,
Nu mă lasă a dori.*

*

*Ficioru care se țâne,
la fata care rămâne,*

*Fata ce alege mult,
Se mărită după mut.*

*

*Fă-mă Doamne ce mi-i face,
Fă-mă fir de iederuță
La mândruța 'n gredinuță.
Fă-mă floare de bănat,
La mândruța lângă pat.*

*

*Uitați-vă măi bărbați,
Cum șede mândra 'n târnaț *
Tot întinde din grumazi
Și la joc nu o chemați.*

*

*— les afară tu nevastă,
Că ia, dracu, la fereastă.
— Măi bărbate, dragu meu,
Bagă capu 'n lepedeu,
Că la drac oi ieși eu.*

*

*Nu mă bate Doamne, tare,
Că și io-s de-al Dumitale.
Nu mă bate Doamne, rău,
Că și io-s copil de-al Tău.*

*

— Joacă-mă bade loane,
 — Nu te poci lele, de foame,
 Dă-mi o coajă de mălai,
 Că te-oi juca șapte ai.

*

Când îmi vine mândra 'n gând,
 Mă leagăn ca frunza 'n vânt.
 Frunza se leagănă 'n vânt,
 Io mă leagăn pe pământ.

*

Păsăruică de pe culme,
 Iartă-mă mândră, de glume,
 Că nu-i om să nu glumească
 Și să nu păcătuiască.

*

Măgeran din făgădău,
 Harnic îi bărbatu meu:
 Ziua ară, noaptea cară
 Și samănă grâu de vară;
 Grâu de vară, grâu de toamnă
 Și mă ține ca pe-o doamnă.

*

Da când la mândra gândesc,
 Pe picioare mă topesc;
 Mă topesc sara pe pat,
 Ca vara când îi mai cald;

*Mă topese sara pe lună,
Ca vara pe vreme bună.*

*

*Io eu mândra-s într'o parte,
Num'un deal că ne desparte
Și-un pârâu cu apă rece,
Da-u-ar Dumnezeu să sece,
Să se vadă sat pe sat
Și io pe cine-am lăsat...*

*

*De când s'a dus bădița
Mi-i pustie ulița;
Ulița de fluierat,
Gurița de sărutat.*

*

*Te-a știut bade focu,
Că ți-i așa negru păru
Și ți-i trupu floricele
Și gura fagur de miere!...*

*

*La fântână, la izvor,
Se 'ntâlnește dor cu dor
Și fac legea fetelor,
Legea fetii-așa-i făcută:
Strânge-o 'n brațe și-o sărută
Și-i dă drumul să se ducă.*

*Legea fetii-aşa se face :
Strânge-o 'n braţe şi-i dă pace.*

*

*Frunză verde de bănat,
Mândra mea s'a lăudat:
Că-are şurţ eu şase foi
Şi drăguţ cu şase boi.
Io-am aflat-o de minciună.
Are şurţ numa cu-o foaie
Şi drăguţ numa cu-o oaie.*

*

*Tu mândruşă negricioasă,
Nu te şinea şi frumoasă,
Negricioasă mititea
Nu te şinea frumuşea,
Tot tu eşti drăguşa mea.*

*

*Pentru mândra dintr'alt sat,
Nu-mi dă maica de mâncat ;
Pentru cea din satu meu,
Imi dă maica ce-i mai rău.*

*

*Aşa zic oamenii 'n sat :
Că-oi muri şi-oi mere 'n iad :
Da' de-oi mere n'oi şedeă,
C'am iubit pe voia mea !*

*

*Mi-a trimes badea din țară
 Pe trei fire de săcară:
 Să mă duc că el se 'nsoară,
 Io 'napoi că i-am trimes
 Pe tri fire de ovăs:
 Să se 'nsoare... sănătos.*

*

*Măi bădiță dedemult
 Nu-mi face năcaz și but
 Uită-mă, că io te uit.
 Tu mă lasă, io te las,
 Nu-mi face but și năcaz.*

*

*Pentru mândra roșioară,
 Nu poci învăța la școală;
 De 'nvățat aș învăța,
 Dar examen nu poci da.*

*

*Păcurar la oi am fost
 Fetele nu mă cunosc
 Dar m'oi băga și le-oi paște
 Doară ele m'or cunoaște.*

*

*De n'ar fi ficiori pe lume,
 Ai vedea fete nebune
 Și neveste duse 'n lume,*

De n'ar fi ficiori pe sate,
 Ai vedea fete turbate
 Și neveste spânzurate.

*

Badea-i alb ca laptele,
 Io mă 'ntore cu spatele,
 Badea-i negru ca tina,
 Io mă 'ntore cu inima.

*

Strugurel cu boabă rară,
 C'al meu drăguț nu-i în țară:
 Floricea de primăvară.
 Alunel cu multe-alune
 C'al meu drăguț nu-i în lume:
 Frumos și c'un mândru nume.

*

Bade peteluță verde,
 Dumnezeu să nu te rebde.
 M'ai învățat a iubi
 Și-amu mă lași a dori:
 M'ai învățat sărutată
 Și-amu tu mă lași uitată:
 Uitată și-a nimănui
 Numa bade-a dorului.

*

Săracă inima mea,
 Că-i numa cât o mărgea
 Și nu 'nceap răii de ea,
 Cine nu 'ncepe de mine,
 Da-i-ar Dumnezeu mult bine!

*

Mândră, cu ochii tăi dragi,
 De pe uliță mă tragi
 Și 'n casă la voi mă bagi,
 Mândră cu ochii tăi dulci
 De pe uliță mă duci
 Și 'n casă la voi mă culci.

*

— La părău, la fântânișă,
 Șede-o mândră copilișă,
 Cu părul de marmanglu,
 — Las'o vere, că o știu,
 C'am șezut cu ea o sară
 Și i-am dus doru 'ntr'o vară
 Ș'am șezut cu ea o noapte
 Și-i duc doru pân' la moarte.

*

Vai de mine că-i amiazi
 N'am văzut pe badea azi
 De nu-l văd pân' la ojină,
 Nu-mi trebe să mânc de cină.

*

*Însura-m'aș însura
 Nu știu socru ce mi-ar da:
 Dintre oi pe ciungăra,
 Dintre capre pe sura,
 Dintre găini pe borza.*

*

*• Crișeă iadu și mă cere,
 Da fără badea n'oi mere,
 Căci cu el am făcut rele.
 Crișcă iadu, m'o cerut.
 Făr' de bădița n'am vrut,
 Io cu el rele-am făcut.*

*

*Foaie verde cucuruz,
 Câte ruji pe vale 'n sus
 Toate cu mândra le-am pus.
 Câte le-am pus pân' la prânz,
 Ele bine că s'au prins;
 Câte le-am pus pân' la cină,
 S'au uscat din rădăcină.*

*

*Pe uliță prin Bistriță
 Se preumblă-o copiliță
 Cu rochia cam roșioară,
 Cu tri pui de rață 'n poală*

Io mă țâp s'apuc un pui.
 — N'umbla bade, că te spui!
 C'a veni Vinerea-mare,
 După pui a fi cercare:
 C'a veni Vinerea-mică
 După pui, n'a fi nimică,

*

— Bade peană trandafir,
 Lasă-mă să rup un fir.
 — Rupe, mândră, cât îi vrea,
 Trandafir din peana mea.

*

Prin țarină prin imaș,
 Io cu mândra duce-m'aș:
 Nu ne-ar trebui nănaș.
 Nici popă să ne cunune,
 Numa noi cu vorbe bune.

*

Măi bădiță, măi ocnene,
 Nu veni sara de vreme
 Când dușmanii taie lemne,
 Ci vină tu 'n miez de noapte,
 Când dușmanii dorm pe moarte.

*

Vină bade 'n toată sara
 Să știe lumea și țara.

*Să știe ș'a ta mândruță
S'o ardă la inimuță.*

*

*Prin pădure, prin poaină,
Merge-o fată de romană,
Cu măregele pușinele,
Cu bertuța p'ingă ele, —
Doamne bine-i stă cu ele !*

*

*Mândră, ochișorii tăi,
Ca cireșele 'n altoi.
Care-s coapte la răcoare
Și nu-s atinse de soare,
Care-s coapte la pământ
Și nu-s atinse de vânt,*

*

*Dorule parieă știi,
Tot la inima mea vii,
Dorule parică faci.
Tot la inima mea tragi.*

*

*Plin îi drumu de ficiori,
Nu-s ai badii ochișori
Plin îi drumu de voinici,
Ochii badii nu-s pe-aici*

*Că-s în dealu cu bojoru
Și bădița-mi duce doru...*

*

*Știi tu, bade, ce ziceai
Cătră mine și plângeai ;
Că nu mai ai alta 'n lume
Să-ți fie dragă ca mine
Și vezi bade c'ai mințit
Că tu alta ți-ai găsit.
Tu ești mut și ea-i o proastă,
O vai de dragostea voastă!*

*

*Cât îi lumea și țara,
Nu văd om ca bădița,
Numa 'n munte este-un brad
Și de vârv îi rătezat
Cât îi bădița de 'nalt:
Lângă brad o floricea,
Ca mine de cinășea.*

*

*De când trăiesc cu urât
Prins-am față de pământ.
Cu urātu 'mbătrânești,
Cu dragostea 'ntinerești.*

*

*Jălui-m'ași jălui
De toți munții s'ar clăti,
Văile s'ar scutura.
Pietrile s'ar despica.*

*

*Așa-i omu 'ntre străini,
Ca și pomu între spini:
Spinii cresc în lung și 'n lat,
Pomu rămâne uscat.*

*

*Cine nu-i mâncat de rele
N'are ce cânta de jele,
Să mă lase să cânt eu
Că-s mâncat de mai mult rău.*

*

*Cărărușă peste râț
Făcută de-al meu urât.
Cărărușă peste deal,
Făcută de-al meu amar.*

*

*Blăstămatu-m'o maica,
Să mă leagăn ca frunza,
Frunza se leagănă 'n soare,
Io mă leagăn pe picioare;
Frunza se leagănă 'n vânt,
Io mă leagăn pe pământ.*

*

*Bată-te crucea de lele
 Tu cu ochii tăi faci rele.
 Intri'n cas', se luminează,
 leși afară, se 'norează.*

*

*Câte fete-s mititele,
 Toate-s bune de curele,
 Cele mari de zăgărele.
 Cucule penele-ți sece,
 Prin codri să nu poți trece.
 Cântă cuce, limba-ți pice,
 Prin codri să nu poți zice.*

*

*De m'ar săruta o sută,
 Tot ca mândra nu sărută.
 De m'ar săruta o mie,
 Ca mândra nu-mi place mie!*

*

*— Foaie verde, foaie fragă,
 Cum, ți-oi zice, mândră dragă!
 Da 'ți-oi zice : floare dalbă,
 Căci de mică mi-ai fost dragă.
 — Da' io bade cum ți-oi zice ?
 Măruș roșu și 'nrotat,
 Dulce-ai fost la sărutat...*

*

*Pădurice nerărită
Mergi mândră și te mărită,
Numa nu te cununa
Să te poci și io lua.*

*:

*Măi bădiță, bădișor,
Nu duce de mine dor,
Făr' fă-ți fântână 'n ocol,
Te fă bade mânios,
Și trânteste cofa 'n jos,
Io m'oi face mânioasă,
M'oi băga la mătă 'n casă
Și te-oi face cu nevastă..,*

*

*Dragostile dedemult,
Nu se pot uita curând.
Și a mea și-a mândrii mele
Ca și focu de nuiele:
Deasupra se potolește,
Dedesupt se bobotește.*

*

*Lasă-mă maică 'n pământ,
Nu mă da după urât,
Că urātu nu-i de-o zi,
Că-i urât pân' oi trăi;*

*Că urâtu nu-i de-o noapte
Că-i urât până la moarte.
La frumos tu de mi-i da
Da' mi-a fi dragă lumea.*

*

*Când văd pe mândra că râde
Inima mea 'ncepe-a plânge,
Dar plânge de bucurie
Că io știu că-mi râde mie,
Frunzuliță foi de fag
Știu că numa io i-s drag.*

*

*— Măndruliță ochi domnești,
Nu cumva să te 'ndoiești
Și pe altu să iubești,
Pe mină să mă părăsești.
— Măi bădiță trup de flori
Ți-am spus de-o mie de ori,
Că nu te las până mori!*

*

*Cine iubește și lasă,
Pune-i Doamne foc la casă,
Nu-i lăsa măduvă 'n oasă,
Pice-i carnea pe cărare,
Și fă-l lumii de mirare.*

*

Măi bădișă te-am visat,
 Că pe tîni te-am sărutat;
 Și te legănam pe braț
 Și te sărutam pe față.
 Sărută-mă bade-odată,
 Ba de-o mie, dup'olaltă...

*

Mă 'nsurai sara pe ploaie
 Și-mi luai o unguroaie.
 Mă dusei cu ea la fân
 Și punându-i mâna 'n sân,
 O aflai că-i de rumân.

*

— Vină bade, vină dragă
 De-mi de gură, că-s beteagă.
 — Stai mândrușă eă viu zău,
 Și mie mi-i tare rău,
 Tot numa de doru tău.

*

Când dau Doamne de vr'un bine,
 Toși prietenii is cu mine;
 Dar dacă dau de vr'un rău,
 Nu văd om în juru meu,
 Făr' numa pe Dumnezeu.

*

*Pișcă, mușcă pe lelea,
 N'aștepta să zică ea,
 Că la lelea i-i rușine.
 Dac'o muști, ii pare bine.*

*

*Foaie verde de săcară,
 lubește-mă bade iară
 Că nu Țam fost dragă-o sară,
 Ci doi ani întregi și-o vară.
 lubește-mă dacă-ți plac,
 Dacă nu, sâlă nu-ți fac.
 lubește-mă din văzut,
 Dacă nu mă poți mai mult.*

*

*M'a făcut maica, făcut,
 Cum măicuții i-a plăcut,
 M'a stropit cu creangă verde,
 Să fiu drag la eini mă vede
 Și cu būsuioc, crenguță,
 Să am noroc la drăguță.*

*

*Rele zile-am ajuns, Doamne,
 Că fetele toate-s doamne,
 Cu laibăr și cu barșoane,
 Părinții le mor de foame.*

Toată muta-i cu peuni,
 Mălaiu-i cu doi zlofi buni
 Toată muta-i mătăsată,
 Mălai nu-i să 'mbuci, odată.
 Țâpă mută mătasa,
 Că mătasa-i tare mândră,
 Nu o poți purta flămândă.

*

Hai muiere să jucăm,
 Că fata ne-o mărităm ;
 Ne pare bine c'am dat-o,
 Vai de cine a luat-o.

*

Insura-m'aș însura,
 Nu știu socru ce mi-ar da :
 Două rațe și-un rășoi,
 Să m'apuc și io la boi ;
 Două rațe potcovite,
 Să m'apuc și io la vite.

*

Măgeran cu frunza rară,
 Dragu-mi-i badea de-asară.
 Măgeran cu frunza ruptă
 Și mi-i drag cum mă sărută.

*

De-ai fi, mândră, bunișoară,
 Tu ți-ai face patu-afară,
 Io m'ași face vânt de vară,
 Patu ți l-aș legăna,
 Gura ți-o aș săruta.

*

Trandafir verde 'n gredină,
 Badea meu ca o lumină,
 Umblă două să-l sărute
 Dumnezeu nu le ajute ;
 De l-oi fi sărutat eu,
 Să mă usc ca... frunza 'n tău;
 De l-am sărutat vr'odată,
 Să mă usc ea... frunza 'n ballă.

*

Cătuni-u-aș fără frică,
 De mi-ar fi drăguța mică:
 Drăguța mi-i mărișoară,
 După ficii stă să moară.

*

Zis-a badea dumnealui,
 Că să fie-al draeului
 De-i mai trebuesc io lui.
 Și i-am zis că-al lui să fie
 De-mi mai trebuește mie,

*Că mie nu mi-i de el :
 Ca și lupului de miel,
 Nice lui nu i-i de mine :
 Ca uliului de găine,*

*

*Nicăirea pe Câmpie
 Nu-i mândră să-mi placă mie ;
 A mea mândră-i la Hălmagi,
 Pân' om muri ne-avem dragi.*

*

*De-aș prinde Doamne un drac
 De l-oi prinde îl desbrac,
 Să fac soacrii căpeneag,
 Socrului căciulă 'n cap.*

*

*La șezătoarea din sus
 Fierb fetele cucuruz
 Și fac focu de nuiele,
 Să meargă ficiori la ele.
 Focu li s'a potolit,
 Ficiorii n'au nimerit.*

*

*Măi bădiță blăstămate,
 Te-ai lăudat că mi-i bate,
 Da' ți-s mânile legate*

*Cu fir de mătăsă neagră,
Rău m'ai bate, dar fi-s dragă...*

*

*Dă doamne mândrii vieață
Cât sămânță 'n iarbă creață,
Dă Doamne mândrii noroc,
Cât sămânță 'n busuioc.*

*

*Ochii mei și-ai bădiții,
Numa cât nu pot grăi,
Ochii mei și-ai mândrii mele,
Numa cât nu-și dau inele.*

*

*— Măi bădiță al meu frumos,
Tu ești tare pupăcios!
— Mândrulița mea frumoasă,
Tu ești și mai pupăcioasă!*

*

*Taci mândră nu mă jeli,
Că pe tine te-oi iubi,
Numa vara de-a veni
Să ne putem întâlni,
Pe sub tuțe, prin pădure,
Căutând la fragi și mure,
Pe la umbră pe sub fagi,
Prin codri dela Hălmagi, —
Totdeauna vom fi dragi.*

Glosar.

ai, usturoi
amu, aeum

bai, năcaz

batâr, baremi

bănat, supărare

bătucit, ă, bătătorit

bertiță, panglică împodobită, eare se pune pe fruntea fetelor sau pe pălăriile feciorilor sau bărbaților tineri.

birău, primar

boreasă, neastă

borz, ă, burzuluiț, ă

bugăt, destul

but, eiudă

cătană, soldat

cătunie, militărie

celui, (a), a înșela

cinaș, frumos

cini, eine e, i pentru metru

clop, *colop*, pălărie

cofă, doniță

ciungără, oaie fără coarne

crișcă, (dela a *crișea*), scrâșnește

dărăbă, bucată

fain, ă, frumos, ă

făgădău, cărciumă

ferești, ferestre

foi, (șorț cu), șorț cu șase foi, adică făcut din șase coji.

gată, (se), se pregătește
găzdac, ă, bogat, ă
găzdușag, bogăție
glomburele, crenguță înmugurită

haznă = folos

hâd, ă, urât, ă

holirecă, rachiu

hondrobos, (oasă), tont, toantă

huci, locul din pădure de unde s'au tăiat copacii

împetelat, cu petele (vezi petea)

lepedeu, cearceaf

limpedea, limpede

marmangiu, narangiu, gălbui

mânce, (te), te mănânce

mere, (a), a merge

mierăuși, albăstruși, diminutiu dela

mieru, albastru

mii, mie, e, i, pentru metru

*Milaș, comună apropiată, din plasa Teaca, de pe
 Câmpie*

mini, mine, e, i, pentru metru

mintenaș, îndată

mol, nămol. Este și mâl

năspreală, serobeală

neruminită, eare nu-i dată cu ruminele (vezi ruminele)

oablă, dreaptă

*ocnene, oenean, om din Oena, sat apropiat din plasa
 Teaca*

*odolean, o floare de câmp; se întrebuițează în contra
 plânsului la copii și la alungarea strigoilor*

păcăli, (a), a păcătu
parică, *pareeă*, *par'că*
pcioru, *pieioru*
peană, pană de flori în pălărie
pene, (la cămașă), eusutură eu figuri de flori
petea, panglică
peteluță, panglicuță (diminutiv dela *petea*)
pin'ce, pentruce
povestesc, (ne), vorbese despre noi
pui, la cămașă, figuri mici de flori pe cusături la
 cămăși

răcită, răchită, saleie

răgută, reerut

rât, șes

rujă, floarea de trandafir

rumini, (a se) a-și da eu ruminele pe față

sărinea, seninea

solovâru, souârș, origan (origanum vulgare)

stâmpăr, (dela a *stâmpăra*) potolese

struș, petele ce atârână la pălărie, sau la coștă

suduie, înjură

tâlneau, (dela a *tâlni*), însoțeau. Are și înțeles de *întâlneau*

târnaș, pridvor

țâpa, (a), arunca

țără (o), o leacă

Tecii, (lunca), luna dintre Teaca și Pinfieu

ții, ție, e, i, pentru metru

țini, tine, asemenea

togmeală, învoială

trebe, trebuie

uniți, uniți eu biserica Romei, gr. catolici

Catalogul

Bibliotecii Poporale a Asociațiunii.

Nrele 1—152 vândute cu totul.

- Nr. 153. **Victor Lazăr** : *Războiul pentru întregirea neamului românesc.* (1916—1918.) Prețul 6 Lei.

Fiecare român trebuie să cunoască ce lupte s'au dat și prin ce împrejurări mărețe s'a putut înfăptui unirea tuturor românilor.

- Nr. 154. **Victor Lazăr** : *Cultivați legume în grădinile voastre.* Prețul 2 Lei.

Sfaturi practice, cum să se cultive legumele și ca grădinile să aducă folos mult.

- Nr. 155. **Victor Vlad-Delamarina** : *Poezii bănașenești.* Prețul 3 Lei. Prea frumoase poezii ale unui suflet gingaș, ofițer la marina românească.

- Nr. 156. *Războiul româno-ruso-turc, în 1877—1878.* Prețul 4 Lei.

Istorisirea războiului, care a adus neafârănarea României. O povestire interesantă de N. Gane : Andrei Florea Curcanul, sau cum e românul la războtu, poezii și altele.

- Nr. 157. *Îngrijirea copilului mic până după înfărcare.* Prețul 3 Lei.

Cele mai multe mame nu-și știu îngrijii copilul mic și din această

cauză copilul sau moare sau rămâne bolnav pe toată viața. Cine urmează sfaturile practice, ce se cuprind în broșura aceasta, va avea copiii sănătoși, cari îi vor aduce bucurie în viață.

- Nr. 158. **Constantin Negruzzi**: *Cârlanii, sau Doi țărani și cinci cârlani*. Prețul 3 Lei.

Piesă de teatru într'un act. Cu lămuriri asupra felului cum trebuie să se joace, date de dl Nicolae Băilă, directorul artistic al „Astrei“. Piesa e foarte potrivită pentru teatrul sătesc.

- Nr. 159. **Victor Lazăr**: *Copii cu renume*. Prețul 4 Lei.

Istoria vieții a câtorva copii, povestite tinerimii noastre spre a-i servi de pildă și învățătură.

- Nr. 160. **Alexandru Ciura**: *păr. Vasile Lucaciu*. Prețul 5 Lei.

Viața marelui român și luptător național, care a fost păr. Vasile Lucaciu, trebuie să servească de îndemn fiecărui bun român, să-și iubească țara și poporul pentru libertatea căruia păr. Lucaciu n'a stat la îndoială să înfrunte ori-când urgia asupritorilor.

- Nr. 161. **Ana Victor Lazăr**: *Bucătăria gospodinei dela sate*. Prețul 4 Lei.

Atâtea țărânce au din belșug din ce să pregătească mâncări și cu toate acestea sunt prea puține care să știe să fiarbă gustos și nutritiv, ca hrana să fie plăcută și folositoare bărbatului, care vine acasă ostentit de lucru. În această cărțică se dau sfaturi practice cum se pot pregăti cu ușurință mâncări bune și gustoase.

- Nr. 162. *Calendarul pe 1929* (vândut de tot).
- Nr. 163. **Elena și C. Sporea**: *Ziua Unirii*. 1 Decembrie 1918. Piesă populară în 3 acte. O frumoasă piesă pentru teatrul sătesc, în care ni se arată sbuciumul zilelor unirii neamului. Prețul 5 Lei.
- Nr. 164. **Sabin G. Truția**: *Traista bunicului*. Se poate spune că traista moșului e plină. Ce mai povești și legende încântătoare, găsim în această broșură de 100 pag.! Prețul 5 Lei.
- Nr. 165. **M. I. Dumitrașcu**: *Vorbe de demult*. Legende și povestiri. Un povestitor de dincolo de Carpați ne înveselește cu atâtea legende și basme minunate. Nu lași broșura până ce nu ai citit „Finul lui Sîn-Petru“ sau „Cămașa lui Făt-Frumos“ și alte multe povestiri. Prețul 5 Lei.

Nr. 166. Dr. I. Lupaș : *Inceputul neamului românesc.* Fiecare român știe că ne tragem din vița lui Traian. Dar cum a venit împăratul Traian pe aceste plaiuri, ce războaie a purtat cu cruntul Decebal, aceasta numai puțini o știu. Cine se ține însă buie român, din casa aceluia nu va lipsi cărtica aceasta, care are și o mulțime de ilustrații. Prețul 5 Lei.

Biblioteca populară de economie și cooperatie.

Nr. 1. N. Ghiulea : *Adevăratul înțeles al cooperatiei.* Prețul 8 Lei.

Cum trebuie înțeleasă cooperatia, această mișcare economică a țării noastre, ni se lămurește pe îndelete.

Nr. 2. Ion Pop-Câmpeanu : *Bănei Populare și Cooperative Sătești.* Prețul 6 Lei.

Tuturor, cari încă nu cunosc societățile cooperative sau cari le cunosc și vreau să înființeze, li se dau sfaturi practice, arătându-se eum se administrează ș. a. Nici unui țărănu luminat să nu-i lipsească această broșură.

Comenzile: *Oficiul de desfacere al publicațiilor „Astri” Cluj, str. Memorandului nr. 22.*

„ECONOMUL“

institut de credit și economii, societate anonimă

Capitalul social deplin vărsat:

Lei 5,000.000—

CLUJ, Calea Reg. Ferdinand Nr. 26

Telefon: 415

Filiața: LUDUȘ, județul Turda

Cel mai vechiu institut de credit românesc în Cluj

Fondat la anul 1886

Primește: Depuneri spre fructificare în condițiuni favorabile.

Incuvințează: Tot felul de împrumuturi.

Mijlocește: Trimiterea de bani din America.

VALER PASCU - Cluj

CALEA REGELE FERDINAND 26.

IMPORT DE CEAI ȘI CAFEA

Cel mai mare magazin de coloniale
en gros și en detail, reînființat și
reorganizat după războiu.

Anul fondării 1880, în Dobru,

Jud. Hunedoara.

Ulizatorii Clujului sunt rugați a cerceta acest magazin românesc.